

DISPLAY, Z.S.
CELOROČNÍ ČINNOST
ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA
2021

OBSAH:

- ZÁKLADNÍ INFORMACE, KONTAKTY**
- ZPRÁVA O PROJEKTU**
- MEDIÁLNÍ OHLAS - VÝBĚR**

- ZÁKLADNÍ INFORMACE, KONTAKTY

DISPLAY

sdružení pro výzkum a kolektivní praxi

Display – sdružení pro výzkum a kolektivní praxi je platformou aktivní v širším poli současného umění. Zajímá nás, jak můžeme skrze umělecký a jemu blízký výzkum přispět k pochopení složitostí světa, jednání aktérů/ek v něm a jejich vzájemným interakcím. Sami sebe vidíme jako výzkumníky a organizátory a naším přáním je hledat alternativy společenského soužití a možností spolupráce. Fyzický a virtuální prostor, který vytváříme, je prostorem pro interakci rozdílných pozic prostřednictvím umění. Tváří v tvář globálním procesům a společenským posunům, které viditelně nebo skrytě mění podmínky lidských životů na zemi a jejich vzájemné vztahy, považujeme za nutné hledat nové formy aktivit a komunikace.

Display vstoupil do třetí dekády svého trvání. V průběhu dvou dekád je stálíci na pražské, české i mezinárodní umělecké scéně. I když prošel několika transformacemi (jako Display v letech 2001 – 2007, jako tranzitdisplay v letech 2007 – 2017, jako Display – sdružení pro výzkum a kolektivní praxi od roku 2017 dále), dlouhodobě garantuje vysoce kvalitní, aktuální, mezinárodní a mezioborový program, který z pozice umělecké organizace propojuje variabilní umělecké, intelektuální, aktivistické a zkušenostní pozice.

Umění je východiskem našeho přemýšlení o světě, v naší práci nás ale zajímá jak výtvarná forma, tak kritické, společenské, ekonomické, politické či planetární konotace umělecké praxe. Zásadní je pro nás ohledávání a překračování tradičních výstavních a prezentačních formátů, experimentování s limity výstavy, systematické provázání intelektuální reflexe, uměleckých přístupů a žité společenské praxe. Naš výzkum je ukotven v krizích a tématech současnosti, které definují život na zemi. Ve výstavním programu si zakládáme na dlouhodobých výzkumných liniích, které nám umožňují zkoumat jednotlivé problémy v delším horizontu a z různých úhlů, v živém programu zase vyvíjíme různé formáty pro rychlou reakci na aktuální dění. Od roku 2016 také vedeme interdisciplinární nakladatelský dům, ve kterém pravidelně spolupracujeme s různými uměleckými i vědeckými akademickými pracovišti, a knihy z něhož jsou dostupné v české, i slovenské i mezinárodní distribuci. Témata knih korespondují se zájmy programu Display, jsou zdrojem doprovodných akcí, čtení a debat, a vytváří tak další pole pro intelektuální výměnu či výměnu zkušeností.

Naše praxe je hluboce interdisciplinární, zakládá si na spolupráci, kolektivním přemýšlení a na dlouhodobém mezioborovém výzkumu. Z pozice uměleckého provozu se propojujeme s domácími i mezinárodními umělci/kyněmi, kurátory/kami, teoretiky/čkami, s institucionálním akademickým prostředím i s jednotlivými vědci/kyněmi, s aktivistickým prostředím, se zájmovými skupinami, organizacemi, galeriemi a iniciativami současného umění i s dalšími komunitami či s experty ze zkušenosti. Všichni tito aktéři/ky spoluvytvářejí diskurzivní pole vědomostí, které Display hrdě reprezentuje.

V roce 2021 jsme pokračovali v nastaveném kurzu práce jako kurátorský kolektiv. Na výstavách se podíleli všichni kurátoři na různých úrovních. Výstavy byli koncipovány jako autorské projekty s podporou ostatních členů kurátorského týmu. Obsahově je

znát ž náš tým byl doplněn o feministickou teoretičku umění a kurátorku Hanu Janečkovou, a environmentálního filozofa a kurátora Lukáše Likavčana. Potvrdilo se také, že rozšíření o profesionální produkční – Evu Kratochvílovou, Venuši Al Ali a Matěje Al Ali přineslo své ovoce, práce je mnohem strukturovanější a jednotlivé pracovní úkoly na sebe hladce navazují.

Vzhledem ke komplexnosti výzkumu a dlouhému procesu přípravy jednotlivých projektů v Display jsme chtěli vytvořit jednotlivým kurátorům větší prostor pro intenzivnější a důslednější práci, a také jsme se chtěli vzájemně inspirovat, přinést do Display nové tematické linie a posílit a prohloubit vzájemnou kolektivní práci.

Přesto že rok 2021 byl také jako rok předchozí zatížen lockdowny a důsledky covidových opatření se nám opět podařilo neztratit kontakt s diváky a hledat možnosti jak i za takto ztížených podmínek spřístupňovat výstavy našemu publiku. Během restriktivních vládních opatření, jsme reagovali tak, abychom nemuseli krátit nebo rušit program. První výstava v roce se obešla bez omezení ohledně doby trvání, přesto ji diváci mohli navštívit pouze v omezené míře. Program byl částečně uskutečňován v online prostoru, týkalo se to zejména doprovodného programu se zahraničními hosty. Druhá výstava se vzhledem ke zmírněným pandemickým opatřením mohla uskutečnit také v našem fyzickém prostoru, omezení bylo pouze v dodržování hygienických předpisů. Třetí výstava proběhla v letních měsících bez omezení, byl uskutečněn i bohatý doprovodný program. Opět mohli přijet i zahraniční umělci a návštěva galerie nebyla omezována. Podzimní termín výstav byl opět ve znamení mírných omezení. Bylo znát, že diváci se vrací ke svým návykům a začínají znovu navštěvovat kulturní akce. Při zachování hygienických norem platných během současné světové pandemie samozřejmě. Náš poslední výstavní projekt sezóny se opět odehrál v přísnějším režimu, dokonce i s malou vernisáží. Celkově jsme se dá říci, že se i během takto překérných podmínek dá realizovat galerijní program v různě odstupňovaném režimu, ale plný přístup a možnost galerie navštěvovat nic nenahradí. V prvních měsících následujícího roku, jsme se opět vrátili k běžnému provozu bez omezení.

Kontaktní informace:

Adresa: Dittrichova 9/337, Praha 2, 120 00

Kurátoři: Zbyněk Baladrán, Zuzana Jakalová, Hana Janečková, Lukáš Likavčan

Produkce: Marie Neumannová, Eva Kratochvílová

Technická produkce a administrativa: Venuše Al Ali Tesner

Telefon: 732 703 270

Email: info@display.cz

Webové stránky: www.display.cz

Otevírací doba: středa – neděle, 12 – 18 hodin

Vstup: zdarma

Display provozuje nezisková organizace Display, z.s.

Display, z.s.

předseda: Zbyněk Baladrán

členové: Ondřej Chrobák, Tomáš Svoboda, Zuzana Jakalová

- ZPRÁVA O PROJEKTU

PROGRAMOVÉ LINIE:

- 1. VÝSTAVY**
- 2. PRÁCE / WORK**

1. VÝSTAVY

16. PROSINCE 2020 — 24. ÚNORA 2021

Na cestě k černé výpovědi, část 1: Orientace

Languid Hands (Imani Robinson and Rabz Lansiquot), Natalie Perkof, Yvonne Vácha, AfricaKids a jiné

Kurátorky: Hana Janečková & Zuzana Jakalová ve spolupráci s Languid Hands a Display

Vernisáž: 16. Prosince 2020

Na cestě k černé výpovědi, první část: Orientace

Čtyřdílný projekt Displaye nazvaný **Na cestě k černé výpovědi** je výstupem bezmála ročního dialogu mezi Imani Robinson a Rabz Lansiquot z londýnského kurátorského dua Languid Hands a kurátorkami prostoru Display Hanou Janečkovou a Zuzanou Jakalovou.

Přijměte, prosím, pozvání na první veřejné uvedení projektu – online promítání filmu Rabz Lansiquot, *kde jsme se to ocitli*y*, dne 16. prosince 2020. Film bude k shlédnutí na webových stránkách Displaye až do 10. ledna 2021.

Rabz Lansiquot: *kde jsme se to ocitli*y* (where did we land, 2019) je dlouhodobý probíhající experiment, jehož cílem je zkoumat účinky ztvárnění protičernošského násilí ve filmu a médiích, a to jak přímo, tak v reprodukované podobě. *kde jsme se to ocitli*y* využívá formy vizuální eseje a zpracovává problematiku obrazového ztvárnění černých subjektů prostřednictvím 900 abstraktních obrazů, které se časově i prostorově dotýkají celé diaspory. Film doprovází mluvené slovo, které vychází z myšlenek Tiny Campton, Saídíji Hartman, Rooney Elmi, Guy Deborda a Susan Sontag.

Rabz Lansiquot je filmařka, kurátorka a DJ. Byla vedoucí členkou londýnského kolektivu sorryoufeeluncomfortable (SYFU), který účelově tvořil prostory pro hluboké zkoumání, dialog a multidisciplinární uměleckou tvorbu věnující se tématům rasy a politiky osvobození. Se SYFU vytvořila veřejný program pro množství institučních a nezávislých kontextů, jak v UK tak v Evropě ve formě filmových projekcí, kolektivního čtení, performance, workshopů, diskusí a také spolukurátorovala výstavy. Její audiovizuální tvorba a texty o filmové teorii čerpají z teorie černošského osvobození, Black queer studií a vlastní zkušenosti, s cílem se posunout od reprezentace k osvobození, v oblasti pohyblivého obrazu.

Na cestě k černé výpovědi je projekt Displaye, který ve spolupráci s Languid Hands usiluje o přehodnocení a přemýšlení nad otázkami viditelnosti, reprezentace a participace černých a barevných lidí v institucích současného umění v České Republice. Důležitou součástí celého projektu je rezidence dvou afročeských umělkyně, Natalie Perkof a Yvonne Vácha v MeetFactory, vedená právě Languid Hands. Můžete se těšit na nové práce, které vzniknou jako odpověď na stále probíhající dialog, v podobě výstavy, diskuzí, performancí či tematickou knihovnou, v prostoru Display a online. S použitím myšlenek kritické

kartografie, projekt bude prezentován ve čtyřech částech: Orientace, Terén, Vektory a Pevnina.

Na cestě k černé výpovědi, část 2: Terén

Prosím, připojte se k nám k Na cestě k černé výpovědi, část 2: Terén – k projektu, který zkoumá černou výpověď prostřednictvím pečujících vztahů a uměleckého dialogu napříč černošskou diasporou. Zaměřuje se na různé způsoby, jimiž lze zachytit osobní zkušenost černošských umělkyní a umělců, a kriticky se staví k otázkám jako viditelnost, reprezentace a zapojení černošských osobností v českých uměleckých institucích.

Na cestě k černé výpovědi je dlouhodobý projekt londýnského uměleckého a kurátorského dua Languid Hands. Prostřednictvím filmu Na cestě k černé výpovědi: Modlitba/Protest/Mír, jenž je zároveň uměleckým dílem i kurátorským počinem, se tento projekt snaží dát prostor umělkyním, filozofům, spisovatelkám, posluchačům i řečnicím k tomu, aby reagovali na témata zachycená ve filmu a také aby dále zkoumali složitou povahu černošské výpovědi s ohledem na svou vlastní zkušenost. Během čtyř výstupů jsou v Display prezentovány výstupy afro-českých umělkyní a dalších afro-českých osobností v odpovědi na film.

Pod kurátorským vedením Hany Janečkové, Zuzany Jakalové (Display) a Imani Robinson a Rabz Lansiquot (Languid Hands) bude takto uvedena výstava, pohyblivý obraz, texty, performance a veřejné programy, v nichž bude zastoupena práce právě Languid Hands, Natalie Perkoř, Yvonne Mané Vácha a MELANINKIDS.

Důležitou součástí projektu byla Část 1 Orientace – online promítání filmu Rabz Lansiquot nazvaného kde jsme se to ocitly*i (2019), která navázala na rezidenci dvou afro-českých umělkyní, Natalie Perkoř a Yvonne Mané Vácha v MeetFactory. V Terénu, tedy Části 2, tento projekt představí výstupy z této rezidence, v odezvě na témata zpracovaná v Na cestě k černé výpovědi:

Modlitba/Protest/Mír, na jejich střetávání jako umělkyň a v odpovědi na dlouhodobý dialog s Languid Hands. V novém pohyblivém obraze Natalie Perkoř a Yvonne Mané Vácha se senegalský tanec stává prostředkem pro zachycení kolektivně sdílené vzpomínky.

Výstavní projekt čekají další dvě zastávky na mapě: online diskuse – Na cestě k černé výpovědi, Část 3: Vektory – s Languid Hands, Natalií Perkoř a Yvonne Mané Vácha a Část 4: Pevnina, série online výstupů ze strany afro-české komunity MELANINKIDS.

Na cestě k černé výpovědi, část 3: Vektory

Display vás srdečně zve na **Na cestě k černé výpovědi, část 3: Vektory**, online přednášku londýnského uměleckého a kurátorského dua Languid Hands (Rabz Lansiquot a Imani Robinson). Languid Hands promluví o svém filmu a kurátorském projektu **Na cestě k černé výpovědi**:

Modlitba/Protest/Mír, který se zaměřuje na černou výpověď jako na něco dlouhodobě neviditelného, přehlíženého a znevažovaného. Film čerpá z archivní imaginace, černošské kartografie a ze zpovědí umírajících černošských mučedníků a odhaluje komplikovanou povahu pravdy, empatie, spravedlnosti, zákonů, života a smrti v souvislosti s Černoš-stvem. Poté bude následovat diskuse s umělkyněmi Natalie Perkoř a Yvonne Vácha o uměleckých dílech, které v reakci na film vytvořily.

Languid Hands je londýnské umělecké a kurátorské duo tvořené Rabz Lansiquot a Imani Robinson. Ve své práci se zajímají o současné výzkumy v oblasti černošských a queer studií, o černošskou kreativní praxi, o černošské praktiky osvobození a také o queer metodologii.

Natalie Perkoř je malířka a designérka, věnuje se zkoumání materiálů jako je carbon, aramid, dřevěné laky či fluorescentní barvy a ve svých projektech je často kombinuje s fotografiemi a instalací a při této příležitosti se v jejích tvorbě soustředila na její zkušenost vyrůstání na jižní Moravě.

Yvonne Vácha studovala na UMPRUM a v současnosti žije a pracuje v Praze. V její tvůrčí praxi pracuje s vlastní diasporickou zkušeností pramenící z jejích Senegalských kořenů. Yvonne je malířka, herečka a taneční performerka a její současná tvorba zkoumá migraci and reprezentaci černé zkušenosti velmi živým a energetickým jazykem malby.

Film **Towards a Black Testimony** s českými titulky můžete shlédnout od 6. dubna do 10. dubna [zde](#)

Na cestě k černé výpovědi, část 4: Pevnina

MelaninKids DJ mix Inspirováno Black Joy Archives od Jordss

Spolupráci s Display koordinoval: Zuzana Jakalová and Zeynab Gueye.

Program je součástí Na cestě k černé výpovědi, programu kurátorovaném Languid Hands, Hanou Janečkovou a Zuzanou Jakalovou.

Zakladatelka MelaninKids: Samira Jasim

MelaninKids je platforma a komunita lidí s černošskými kořeny, kteří se narodili či žijí v Česku nebo na Slovensku. Ty sahají do všech částí světa, včetně Afriky, Středního východu, Jižní Ameriky a Karibiku či Spojených států. Jednou z hlavních aktivit MelaninKids je organizování společenských akcí, na

kterých se setkávají, sdílejí příběhy, jedí, pijí, tancují, budují přátelství a vytvářejí vzpomínky na celý život.

Hudba a tanec jsou důležitou spojovací silou komunity MelaninKids již od její první akce v březnu 2018. MelaninKids DJ set spojuje mnoho různých oblastí a žánrů černé hudby, které komunita poslouchá. Tento mix představuje osvěžující pohled na individuální hudební vkus jednotlivých členek a členů, kombinuje hlasové a hudební nahrávky a zkoumá témata radosti, sdíleného boje, identity, pocitu sounáležitosti a nostalgie.

Sára Jasim se narodila v Praze a v současné době žije v Londýně, kde vystudovala Středovýchodní studia na SOAS, University of London. Kromě své každodenní práce v oboru právních informací je Sára DJ a vystupuje pod jménem „Rara“. Její vášeň pro hudbu a dodávání energie na akcích ji vedla ke spoluvytvoření Leg Work, nové klubové noci v Praze, která spojuje širokou škálu zvuků z celé Afriky a globální černé diaspory.

Na cestě k černé výpovědi je dlouhodobý projekt londýnského uměleckého a kurátorského dua Languid Hands. Prostřednictvím filmu "Na cestě k černé výpovědi: Modlitba/Protest/Mír", jenž je zároveň uměleckým dílem i kurátorským počinem, se tento projekt snaží dát prostor umělkyním, filozofům, spisovatelkám, posluchačům i řečnicím k tomu, aby reagovali na témata zachycená ve filmu a také aby dále zkoumali složitou povahu černošské výpovědi s ohledem na svou vlastní zkušenost. Během čtyř výstupů jsou v Display prezentovány výstupy afro-českých umělkyň a dalších afro-českých osobností v odpovědi na film.

13. KVĚTNA 2021 — 30. ČERVNA 2021

Žen* – Růže – Píseň – Kost

Sin Wai Kin (fka Victoria Sin), Anna Zemánková, Lucie Rosenfeldová, Marie Tučková, Alžběta Krňanská, Ruta Putramentaite, Špela Petrič, CAConrad, Zheng Bo, Alžběta Bačíková

Kurátorka: Hana Janečková a Display – Sdružení pro výzkum a kolektivní praxi

Vernisáž: 13. Května 2021

Cítí rostliny potěšení a bolest? Výstava přemýšlí o květinách jinak než jako o pouhé dekoraci a řeší komplexní vztah mezi erotikou rostlin, botanikou a tělesností. Podobně jako těla, která jsou queer či trans*, stojí sexualita rostlin v opozici k modernistické snaze o uspořádanost. S pomocí poetických technologií – skrze zvuková díla, kresby, pohyblivý obraz a plastiky – vám tato výstava umožní vidět, slyšet a cítit květiny z místa, které je mnohohodnové a mezigenerační.

Žen* – Růže – Píseň – Kost Kurátorský text

V živelných a emotivních kresbách české umělkyně Anny Zemánkové se rostlinné formy mění v orgány a mořské živočichy, buňky a okvěti se stávají lidskou formou, a vše se společně propojuje, překrývá a mísí. Kreslířský styl Zemánkové je velmi tělesný, a její fantastická flóra současně staví i rozkládá tradici ornamentální a botanické kresby – její zpracování je často precizní v

detailu, stejně tak jako výbušné. Rostliny se zde stávají léčivými i libidinálními organismy, které mají také schopnost měnit stavy vědomí – jsou ambivalentní, nabývají i ztrácí lidskou podobu. Hranice splývají, pocity a těla se nachází mimo matici normality. Co na nás čeká v těchto taxonomických meziprostorech – od Linneausovy botaniky po jazykové normy – a jsme vůbec schopni* si těchto mezer v rámci naší dennodenní rutiny, zvyků a ustálené mluvnice všimnout?

Ve spekulativním scifi příběhu *And at the Pinnacle, the Foot of a Mountain* umělec/kyně Sin Wai Kin (dříve známé jako Victoria Sin) nás obrovské, svůdné orchideje vyzývají k účasti na jejich reprodukčním cyklu. Sin tímto způsobem přepisuje patriarchální a koloniální narativy validované vědeckým diskurzem, a odkaz orchidejí v jejím díle nefiguruje pro nic za nic: v průběhu druhé poloviny 19. století byly exotické rostliny, včetně orchidejí, přivezeny do nově vznikajících botanických zahrad, a tímto naplňovaly cit období fin-de-siècle pro dekorativní symboliku, a sytily posedlost čímkoliv „exotickým“. George Bataille v eseji „Le Langage des Fleurs“ (Řeč rostlin) chápe květiny jako obscénní, protože dávají na odiv své sexuální orgány a jsou pohlavně polymorfní. V těchto kontextech se rostliny vymykají morálním standardům heterosexuality a Bataille, společně s mnoha jeho vrstevníky, tyto rostliny spojuje s perverzitou (za kterou považoval třeba homosexuální styk, kde nedochází k reprodukci). Tento vztah, který dnes zkoumají vědkyně a vědci v oborech feminismu, queer a trans* teorie – například Caspar Heinemann v jeho eseji „Fucking Pansies : Queer Poetics, Plant Reproduction, Plant Poetics, Queer Reproduction“ – je v tomto ohledu ještě více dokreslen údajnou neukázněností a divokostí rostlinného bujení.

V knize *Wild Things: The Disorder of Desire* Jack Halberstam nabízí alternativní historii sexuality, a zkoumá způsoby, jakými se koncepce divokosti spojuje s queer prožitkem queer těl. Halberstam chápe divočinu a divokost jako neohraničený a nepředvídatelný prostor, který nabízí protiváhu modernistické snaze o uspořádanost. Pro Halberstama divokost tedy osvětluje normativní taxonomie sexuality a rozkládá je za pomoci radikální queer praxe a politiky. Podobně jako pro Sin Wai Kin, spekulativní převyprávění přírodního světa současně otevírá prostor pro multiplicitu a zakoušení marginalizované zkušenosti. Program výstavy zprostředkovává tuto interakci mezi botanickým a lidským světem, čímž otevírá dveře právě takovéto divokosti.

Lze si představit jasnou hranici mezi bdělostí a spánkem, mezi požitkem a bolestí, pamětí a její ztrátou; hranici, která by rozdělovala uvědomělé a reflexivní umění od toho intuitivního, sebe od zbytku světa? Marie Tučková se v její práci, vypracovanou přímo pro tento projekt, nechala inspirovat uměleckým přístupem Anny Zemánkové, která začínala pracovat vždy po třetí hodině ráno, v hodině mezi psem a vlkem, tedy v čase, kdy veškerá zem spí a mysl je částečně vnořena do snu. Tučková s podobnými postupy pracovala po dobu dvou měsíců, a zkoumala odezvy svého těla, které by dovedly změnit zažité způsoby její dosavadní práce (texty například psala levou rukou). V těchto momentech dala průchod polozapomenutým idejím, obrazům a zvukům, a tvořila svá zvuková prostředí s názvem *Before Day-is-moon-lit*.

A jakým způsobem se propisuje taková paměť do těla? Lze říci, že se nelidská paměť, požitky a utrpení vpisují do lidských těl, a naopak? A jak se naše interakce s mimolidským světem – třeba světem rostlin a strojů – propisuje do našeho vědomí? Tyto otázky řeší Lucie Rosenfeldová ve svém novém audio příspěvku *Jedna verze usínání*, který čerpá z osobní zkušenosti uměle vyvolané amnézie po gynekologickém zákroku – toto vepsání je ve jejím díle zároveň poetické, ale i řeší patriarchální systémy vědění, stejně jako sílu medicínského pohledu.

Ruta Putramentainte tvoří z papírmaše velké objekty, které sledují formy geologických útvarů, hmyzích příbytků, rohů a kostí, a hrají si s formálním sochařským tvaroslovím váhy a měřítka, které vtělují do mnohoznačné, materiální formy. Objekty často jsou instalovány na zdi instituce, jako by vstupovaly do sporu s její samotnou strukturou – jsou jako odlitky z lidských stavebních materiálů, provázané s tkání masa a kostí, jejich dutiny odkazující na zvnitřnění našich těl. Ruta dále za pomoci algoritmů zpracovává nahrávky hmyzích zvuků, které se linou a vibrují okolo řady objektů Phytocracy Tools od Špely Petrić. Špela vytvořila sérii performativních objektů připomínajících umělecké nástroje, které vystavuje vedle anotovaného záznamu z performance v přírodě, s cílem přemýšlení o větší citlivosti vůči přírodnímu světu. Jakým směrem se v algoritmickém prostředí ubírá náš cit pro přírodu, a jak tento cit náležitě oplácet?

Alžběta Krňanská chápe ornament jako prostupnou membránu mezi veřejným a soukromým, mezi vnějšími a vnitřními prostory těla. Pro tuto výstavu obraz z řady TwentyTwenty byl malován přírodními barvivy, a používá je jako performativní nástroj, který utváří a propojuje v rámci své online identity v rámci platformy OnlyFans. Výsledné dílo je tak zároveň intimní a odhalující se, v malbě Krňanské se dekorativní ornament se vytrácí v divokém, nekontrolovatelném rostlinném bujení.

A nakonec, pokud rostliny jíme, proč se s nimi také nemilovat? V sérii Pteridophilia se Zheng Bo zaměřuje na sleziník hnízdový, tedy kapradinu, která je v částech Taiwanu považována za delikatesu. V jeho díle ho v prostředí tropického lesa adoruje skupina gay mužů. I když pomineme otázku zdali rostliny tento typ kontaktu schvalují, potěcha účastníků s sebou nese i další, sociopolitický význam – jsou to právě původní obyvatelé Taiwanu, kteří považují sleziník za delikatesu, jiná ostrovní etnika či sousední národy, které Taiwan kolonizovaly, jej nejedí.

8. ČERVENCE 2021 — 12. ZÁŘÍ 2021

Census

Autor: *zvukac (Miloš Vojtěchovský)*

Kurátorské zastřešení: Zbyněk Baladrán, Lukáš Likavčan a Display - Sdružení pro výzkum a kolektivní praxi

Vernisáž: 8. června 2021

Ústřední postavou výstavy Census je Miloš Vojtěchovský (alias zvukac), který pro Display připravil procesuální projekt o třech částech. V nich zkoumá motivy binárních protikladů, měření vnějších procesů, spirituality či vyhynutí druhů. Klade před nás ve třech kapitolách obrazy a zvuky, které se pokouší překročit mnohdy těžko pochopitelné a nezobrazitelné procesy. Census znamená kvalifikovaný odhad a soupis, tedy nástroj uchopení a ovládnutí. Ale jak lze takové sčítání provést, jestliže je vše v pohybu? Snad může pomoci

jistá syntéza techniky a poetiky, jež nám pomůže zachytit geologický proces Země jako obraz tekutých hmot, jejichž sečtení a lokalizace dávají smysl pouze na krátký časový okamžik, aby si člověk udělal rámcovou představu o své poloze.

Od poetiky je pak už jenom krok ke spiritualitě. Zvukac se k spiritualitě vrací v té nejpůvodnější, pneumatické podobě. Věže postavené z duší pneumatik, jež se v galerii začínají objevovat v druhé fázi, jsou totemem metabolismu uhlíku, dočasnou krystalizací tekutého času. Jejich zvuk je rozporuplnou ozvěnou oceánů a pevniny zamořených syntetickými deriváty karbohydrátů. Ozývá se zde hluboký čas Země, jež mnohonásobně překračuje lidskou zkušenost.

V září pak v galerii zahnízdí kasuár přílbový, nelétavý pták, jehož DNA je pomníkem říše padlých plazů, informací z doby před 65 miliony lety. Tento ohrožený živočich je spojnici mezi prehistorickým obdobím a dneškem. Dalo by se říct: zhmotnělou myšlenkou, zamrzlým moment šipky času řítící se do budoucnosti. Otázka měření a vnímání kontinuity vnějších procesů – od evolučního vývoje přes přírodní metabolismy chemických prvků až po umělý metabolismus historie a technokultury – se pak vyjevuje jako ústřední motiv celé výstavy. Reflexe, kterou výstava zprostředkovává, nás tak vrací k dědictví našich poznávacích aparátů a limitů, které jsou jim vlastní.

Části výstavy

- 1) Nebe a základní kameny - Červenec
- 2) Revize duší - Srpen
- 3) Co chybí? - Září

Doprovodný program

Promítání filmu Soa od Raquel Castro, 18. července, 18:00

Koncert Alexe Mendizabala a Petra Válka, 26. srpna, 19:00

22. ZÁŘÍ 2021 — 21. LISTOPADU 2021

Stávání se

Vystavující: *Gustafsson&Haapoja, Institut úzkosti s Karolínou Matuškovou, Lucíí Zelmanovou a Ondřejem Šebestíkem*

Kurátorské zastřešení: Lukáš Likavčan a Display - Sdružení pro výzkum a kolektivní praxi

Vernisáž: 22. Zář 2021

Výstava je součástí Fotograf Festivalu 11:
Pozemšťané*ky <https://fotografestival.cz/2021/>

„Co to znamená *nemít jistotu*? Co to znamená mluvit *ještě před tím, než si ujasníme, co by měl být jazyk*?“

Zatímco záměrně vytahuji tyto otázky ze svědectví jedné z více než čtyřiceti výjimečných postav zpovídáných v bezmála tříhodinové videoinstalaci uměleckého dua Gustafsson & Haapoja, dávám si čas k zamyšlení se nad tím, jakým způsobem mě vedou do mezní oblasti toho, co se ještě jenom má narodit; do oblasti, kde se nachází možnost původní komunity, která vždy číhá někde v pozadí. Snažím se u toho, aby tato oblast nebyla okamžitě překryta imperiální vůlí, jež na věci uvaluje své pevné hierarchie a kategorické šablony. Předemnou se otevírá prostor mýtcko-poetického tvoření, které předchází instrumentální racionalizaci. Množství pocitů, vyznání či podnětů, ze kterých video sestává, se přede mnou zvedá jako žijící a dýchající organismus, jakýsi gigantický metabolismus, složený nikoli z fyzických a biochemických prvků, nýbrž ze symbolů, mýtů a sémiotických operací. Třeba právě toto měla na mysli spisovatelka Sylvia Wynter, když

říkala, že být člověkem především znamená být vypravěčem. Tahle myšlenka mi přijde jako návrh nepožadovat jasnou definici lidského, ale spíš trvat na stanovisku, že pořád jsou zde příběhy, které si můžeme navzájem vykládat, poslouchat a vyměňovat. Koneckonců bez možnosti být pospolu není žádného vyprávění.

Tato „kolektivní“ ambice (ve smyslu „kolekce“ i „kolektivity“) se nezrcadlí jenom v mnohohlasém svědectví dua Gustafsson & Haapoja, ale i v projektu dalšího kolektivního aktéra této výstavy („kolektivního“ opět v mnohých významech toho slova), Institutu úzkosti. Zatímco první svědectví nám nabízí pohled na obrovské pluriversum žánrů lidského bytí (abychom užili významného konceptu ze slovníku Sylvie Wynter), druhé se zabývá ustanovením a zaznamenáváním různých způsobů získávání evidence, na něž narážíme v kontextu pozorování klimatické změny z různých situovaných perspektiv po celé České republice. Na jiném místě jsem už uvedl, tento ročník Fotograf Festivalu není ani tak intervencí, ale určitou pauzou, která umožňuje, aby se vyjevily intervence jiných. Je tedy cvičením v umlčení sebe sama. Buďte opatrní a věnujte pozornost tomu, co zůstává nevyřčeno: když mluvíme o vytváření nových příbuzenství a pěstování vazeb s mimolidskými realitami, tyto typy praxe povětšinou nemají podobu mluveného jazyka, ale gesta, tance, písně nebo pouhého pohledu. Jak zní i další myšlenka z Becoming:

„K poznání lze dospět jedině prostřednictvím smyslů. Vše, co musíte udělat, je rozvinout je tak, jak to jen lze – *a pak se dotýkat a pak to přijímat do sebe...*“

Muzeum přízraků

Alexey Klyuykov, Lad'a Gažiová, Zbyněk Baladrán (Display – Sdružení pro výzkum a kolektivní praxi)

Vernisáž: 12. Prosince 2021

Výstavní sérii o třídní společnosti a třídní válce jsme na počátku projektu nadepsali tímto citátem miliardáře Warrena Buffeta:

„Tohle je třídní válka... a je to třída bohatých, moje třída, která ji vede a vítězí v ní.“

Zdá se, že třídou, která v jednadvacátém století dospěla ke svému třídnímu uvědomění, není tolik vzývaný proletariát, ale ti nejbohatší z bohatých.

To bylo v roce 2019, mezitím uběhly dva roky, světem prošlo několik pandemických vln a podle statistik je vítězství miliardářů triumfální a působí nezastavitelně. Ekonomická nerovnost se zvýšila o stovky procent. Její řešení se nepohnulo ani o promile. Už nejde jen o lidský svět, celá planeta a její zdroje jsou v soukromých, přímo několika málo rukou. Společenské zájmy definuje pár zbohatlíků.

Kam tedy zmizel proletariát? Jako subjekt dějin měl přeci vést k vyřešení ekonomických rozporů kapitalismu a nasměrovat lidstvo ke spravedlivější společnosti, minimálně k lepší budoucnosti. Je proletariát stále zde a jen sám sebe není schopen rozpoznat? Nebo tato třída již neexistuje a jsou jen různé skupiny utlačovaných bez společného jmenovatele?

Výstava se uskutečnila ve spolupráci s Galeríí města Bratislavy a laskavě ji podpořilo Ministerstvo kultury ČR, hlavní město Praha a MČ Praha 2.

2. ŽIVÉ AUDITORIUM

diskuse, debaty, rezidence, výzkum, výstavy, umělecké projekty, archiv, knihovna, workshopy, dialogy, jeviště, pracovna

Živé auditorium je flexibilní program, jehož smyslem je maximálně rychle reagovat a zprostředkovávat dění na mezinárodní i domácí výtvarné scéně.

Display rovněž poskytuje své prostory pro partnerské organizace a projekty, s jejichž směřováním a náplní sympatizuje.

V roce 2021 proběhlo v Display celkem 14 veřejných akcí:

Na cestě k černé výpovědi, část 2 – 25. Února 2021, doprovodný program

Na cestě k černé výpovědi, část 3 – 8. Dubna 2021, doprovodný program

Na cestě k černé výpovědi, část 4 – 25. Března 2021, doprovodný program

Žen* – Růže – Píseň – Kost – 13. Května 2021, vernisáž

Špela Petrič: O rostlinách, řasách a exultopiích – 9. Června 2021, přednáška

Bad Flowers: Sin Wai Kin, Lucie Rosenfeldová & Alžběta Bačíková – 25. Června 2021, doprovodný program

Promítání filmu: SOA (Raquel Castro) – 18. Června 2021, promítání

Census – 8. Července 2021, vernisáž

Staré duté uši vyhloubené z poslechu – 26. Srpna 2021, koncert

Stávání se – 22. Zář 2021, vernisáž

K možnostem mezidruhové komunikace – 12. Října 2021, debata

EDUC8PEOPLE: Pavla Holcová - Naše zbraně: Český export na blízký východ – 21. Listopadu 2021, přednáška

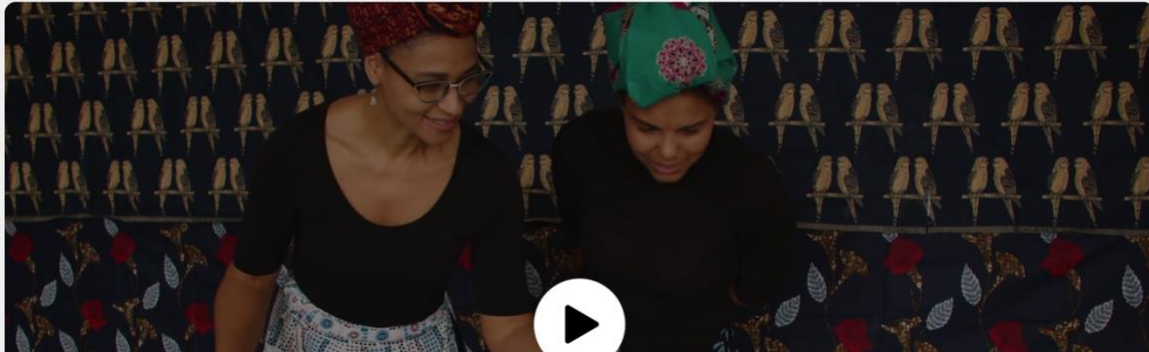
EDUC8PEOPLE: NESEHNUTÍ - Uvaříme se v tanku? – 8. Prosinec, přednáška

Muzeum přízraků – 15. Prosince 2021, vernisáž

- MEDIÁLNÍ OHLAS – VÝBĚR

Pořady Umění Profily Záznamy Reportáže **Artyčok** Hledej

Na cestě k černé výpovědi, část 2: Terén

<https://artycok.tv/cs/post/na-cestech-k-cerne-vypovedi-cast-2-teren>

<https://artycok.tv/cs/post/na-cestech-k-cerne-vypovedi-cast-2-teren>

A2LARM ČESKO SVĚT KULTURA MULTIMEDIA ZPRÁVY PODPOŘTE ALARM E-SHOP

ROSTLINY SOUČASNÉ UMĚNÍ

Výstava v pražské galerii Display zkoumá, jak nechat promluvit květinu

Výstava Žen* – Růže – Píseň – Kost, kurátorovaná Hanou Janečkovou, se pokouší zprostředkovat mezidruhový dialog. Prospěla by jí ale větší srozumitelnost.

ELIŠKA ŠPÁLOVÁ – 25.06.21

Nakladatelství Alarm: Revoluce ve vaší knihovně!

Jednorázově Měsíčně

Příspěť v Kč: Jiná částka

100 Kč 250 Kč 500 Kč 1 000 Kč

Darovat 250 Kč

zabezpečeno Darujme.cz

<https://a2larm.cz/2021/06/vystava-v-prazske-galerii-display-zkouma-jak-nechat-promluvit-kvetinu/>

Z pohledu kasuára

Ondřej Navrátil | 6. 9. 2021 | RECENZE

Miloš Vojtěchovský je výrazně spojen s aktivitami organizátorského, až kurátorského charakteru: od symposií v Plasích přes Galerie Školská 28 až po projekt *Frontiers of Solitude*. V pražské galerii Display prezentuje však své úvahy formou třídílné instalace, nazvané *Census*, která je podle Ondřeje Navrátila různorodá a nestálá: Teprve v aktuální podobě – poslední týden trvání výstavy – je totiž instalace kompletní.

Ondřej Navrátil

Narozen 1980, je jedním z kurátorů galerie OFF/FORMAT v Brně a uči na Katedře výtvarné výchovy Pedagogické fakulty tamtéž. Zajímá se o oblast prolínání umění a ekologie, občas si kreslí.

Další články autora

O čem hovoří jazyky sesuvů

Steklik důstojně

Lesy myslí... A my?

Materializovaná forma slova

Související články

TZ: Lloyd Dunn v Oblastní galerii Vysočiny v...

Společensví Les: Spíše než růst nás zajímá...

Dotazník od MHMP a IDU k postojům kulturních...

Otevřený dopis ministru kultury ve věci...

TZ: Adam Hejduk v Oblastní galerii Vysočiny v...

<https://artalk.cz/2021/09/06/z-pohledu-kasuara/>

Display
Sdružení
pro výzkum
a kolektivní praxi

association
for research
and collective
practice

projekty
akce
knihy
o nás
kontakt

en/cz

SEP 22, 2021 – NOV 21, 2021

Stávání se

Vystavující: Gustafsson & Haapoja, Institut úzkosti s Karolínou Matusíkovou, Lucii Zelmanovou a Ondřejem Šebestíkem
Kurátorské zastřešení: Lukáš Likavčan a Display - Sdružení pro výzkum a kolektivní praxi

Opening: **Wednesday 22. September 2021 18:00**

Výstava je součástí Fotograf Festivalu II: Pozemřané*ky
<https://fotografestival.cz/2021/>

„Co to znamená nemít jistotu? Co to znamená mluvit ještě před tím, než si ujasníme, co by měl být jazyk?“

Zatímco záměrně vytahují tyto otázky ze svědectví jedné z více než čtyřiceti výjimečných postav zpovídaných v bezmála tříhodinové videoinstalaci uměleckého dua Gustafsson & Haapoja, dávám si čas k zamýšlení se nad tím, jakým způsobem mě vedou do mezní oblasti toho, co se ještě jenom má narodit; do oblasti, kde se nachází možnost původní komunity, která vždy číhá někde v pozadí. Snažím se u toho, aby tato oblast nebyla okamžitě překryta imperiální vůlí, jež na věci uvaluje své pevné hierarchie a kategorické šablony. Předě mnou se otevírá prostor myticko-poetického tvoření, které předchází instrumentální racionalizaci. Množství pocitů, vyznění či podnětů, ze kterých video sestává, se přede mnou zvedá jako žijící a dýchající organismus, jakýsi gigantický metabolismus, složený nikoli z fyzických a biochemických prvků, nýbrž ze symbolů, mýtů a sémiotických operací. Třeba právě toto měla na mysli spisovatelka Sylvia Wynter, když řikala, že být člověkem především znamená být vypravěčem. Tabě myšlenka mi přijde jako návrh nepožadovat jasnou definici lidského, ale spíš trvat na stanovisku, že pořád jsou zde příběhy, které si můžeme navzájem vykládat, poslouchat a vyměňovat. Koneckonců bez možnosti být pospolu není žádného vyprávění.

<https://www.display.cz/cs/projects/becoming>

C

Artalk.cz Recenze Komentáře Rozhovory Fotoreport Aktuality Tiskové zprávy TOP svět Doprovodné programy Artalk Revue Artalk.sk

Muzeum přízraků v galerii Display

Artalk.cz | 4. 1. 2022 | FOTO REPORT

Muzeum přízraků / autoři projektu: Alexey Klyuykov, Ladá Gažiová, Zbyněk Baladrán (Display – Sdružení pro výzkum a kolektivní praxi) / Display / Praha / 15. 12. 2021 – 20. 2. 2022

Artalk.cz

Další články autora

TZ: Grand opening v Galerii výtvarného umění v...

TZ: Klára Kacířová & Metoděj Motýl v Galerii...

TZ: Jakub Janovský v Art Space NOV

TZ: 15 let Muzea Josefa Hoffmanna v Brtnici

15. 7. 2022 / Amanda Piña: Eko-somatické Postupy...

Související články

Cesty do bodu B

Screenopolis v Galerii města Blanska

TZ: Zbyněk Baladrán, Josef Dabernig a Tomáš...

Československá astrofotografie ve Fotograf...

Dělnictvo mezi ztrátou a utopii

22. 6. – 11. 9. 2022 MeetFactory (Gallery)

<https://artalk.cz/2022/01/04/muzeum-prizraku-v-galerii-display/>

Display / 2021

Vypracovala: Marie Neumannová, marie@display.cz

Display

otevírací doba: út - ne, 12:00 - 18:00

Dittrichova 9/337, Praha 2

www.display.cz, info@display.cz

podpora: Ministerstvo kultury ČR, Hlavní město Praha, MČ Praha 2

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 2

ÚČETNÍ UZÁVĚRKA
NÁKLADY NA PROJEKT (VÝDAJE ROKU 2021)
celoroční činnost display 2021

Umělecké honoráře	601 527,41 Kč
z toho:	
- smlouvy	65 200,00 Kč
- faktury	536 327,41 Kč
Další náklady celkem (včetně OON)	2 551 277,59 Kč
z toho:	
I. náklady na projekt přímé	2 409 005,86 Kč
z toho (dle vašeho projektu):	
- nájem na prostor na realizaci projektu	267 396,00 Kč
- náklady na propagaci / inzerce	2 420,00 Kč
- doprava, cestovné a ubytování	4 649,58 Kč
- přeprava děl	22 000,00 Kč
- spotřeba materiálu	137 358,16 Kč
- překlady a korektury	110 262,20 Kč
- předtisková úprava	100 750,00 Kč
- náklady na tisk	290 780,24 Kč
- vedení projektu	217 350,00 Kč
technické zajištění , instalace	1 004 813,94 Kč
- OON 3) kustodi, instalace výstav DPP	215 072,00 Kč
- technické zabezpečení (zvuk/světla)	33 549,00 Kč
- pohoštění	1 328,00 Kč
- daň	80,00 Kč
- parkovné	1 197,00 Kč
- halěřové vyrovnání	-0,26 Kč
II. nepřímé (režijní) náklady 4)	142 271,73 Kč
- spoje (poštovné, telefony, internet)	14 457,98 Kč
- energie	17 681,00 Kč
- bankovní poplatky	10 449,25 Kč
- poradenské služby, pojištění	99 683,50 Kč
N á k l a d y c e l k e m	3 152 805,00 Kč

ZDROJE FINANCOVÁNÍ PROJEKTU

Příjmy z realizace projektu	
pronájem techniky, produkční zajištění akcí	192 352,00 Kč
prodej tiskových a propagačních materiálů a knih	48 281,00 Kč
dotace MČ Praha2, režim de minimis, vrácení záloh 2020 Městská část Praha 2	32 172,00 Kč
dotace Hlavního Města Praha, odbor kultury a cestovního ruchu	750 000,00 Kč
dotace od Ministerstva kultury Oddělení uměli OULK, oblast hudba, divadlo, tanec a výtvarné umění	2 130 000,00 Kč
Zdroje financování celkem	3 152 805,00 Kč